

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.92.3.7>

**ПРИКЛАДНІ ПИТАННЯ ВИРІШЕННЯ СПРАВ ПРО ПРАВОПОРУШЕННЯ,
ЩО ПОВ'ЯЗАНІ З КОРУПЦІЄЮ,
А ТАКОЖ УЧАСТІ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ОРГАНІВ
У АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ
ЯК НАПРЯМКУ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ**

Гаврік Р.О.,
*кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри конституційного,
адміністративного та фінансового права,
Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова
ORCID: 0000-0003-1557-0594*

Владовська К.П.,
*докторка філософії з права,
доцентка кафедри конституційного,
адміністративного та фінансового права,
Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова
ORCID: 0000-0003-3857-9292*

Гаврік Р.О., Владовська К.П. Прикладні питання вирішення справ про правопорушення, що пов'язані з корупцією, а також участі антикорупційних органів у адміністративному судочинстві як напрямку запобігання та протидії корупції.

В науковій статті авторський колектив провів наукове дослідження прикладних питань вирішення справ про правопорушення, що пов'язані з корупцією, а також участі антикорупційних органів у адміністративному судочинстві як напрямку запобігання та протидії корупції. У статті проаналізовано судову практику і зроблено висновок про участь антикорупційних органів в адміністративному судочинстві як відповідачів в таких категоріях адміністративних справ: про визнання протиправною бездіяльності Національного агентства з питань запобігання корупції у правовідносинах, в яких вона виступає органом, що проводить адміністративне розслідування у справах про адміністративні правопорушення, пов'язаних з корупцією; про визнання протиправних рішень, дій, бездіяльності Національного агентства з питань запобігання корупції з питань, що не стосуються притягнення особи до відповідальності за правопорушення, пов'язане з корупцією або оскарження рішення про таке притягнення; про визнання протиправними рішень, дій чи бездіяльності Національного антикорупційного бюро України, прийнятих у правовідносинах публічної служби. Проаналізовано судову практику і встановлено види адміністративних справ за позовами до Національного агентства з питань запобігання корупції з питань, що не стосуються притягнення особи до відповідальності за правопорушення, пов'язане з корупцією або оскарження рішення про таке притягнення. Встановлено, що такими є справи щодо оскарження рішень Національного агентства про внесення відомостей відносно особи до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення; про проведенні моніторингу способу його життя; про результати проведення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, а також бездіяльності Національного агентства щодо ненадання інформації за запитом про інформацію, дій Національного агентства щодо визначення юридичної особи публічного права або щодо витребування документів та інформації. Також визначено територіальну адміністративну юрисдикцію справ за позовами про визнання протиправними рішень, дій чи бездіяльності Національного агентства з питань запобігання корупції.

Ключові слова: адміністративне судочинство; адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією; адміністративне корупційне правопорушення; публічна служба; корупція; запобігання корупції; оскарження; протиправність.

Havrik R.O., Vladovska V.P. Applicable issues of resolving cases of offenses related to corruption, as well as the participation of anti-corruption bodies in administrative judicial proceedings as a direction of preventing and combating corruption.

In the scientific article, the authors conducted a scientific study of applied issues of resolving cases of corruption-related offenses, as well as the participation of anti-corruption bodies in administrative proceedings as a direction of preventing and countering corruption. The article analyzed judicial practice and concluded on the participation of anti-corruption bodies in administrative proceedings as defendants in the following categories of administrative cases: on recognizing as unlawful the inaction of the National Agency for the Prevention of Corruption in legal relations in which it acts as a body conducting an administrative investigation in cases of administrative offenses related to corruption; on recognizing as unlawful decisions, actions, inaction of the National Agency for the Prevention of Corruption on issues that do not relate to bringing a person to justice for a corruption-related offense or appealing a decision on such bringing; on recognizing as unlawful decisions, actions or inaction of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, adopted in legal relations of the public service. The judicial practice was analyzed and the types of administrative cases on claims to the National Agency for the Prevention of Corruption on issues that do not concern bringing a person to justice for an offense related to corruption or appealing a decision on such bringing. It was established that such are cases on appealing decisions of the National Agency on entering information about a person into the Unified State Register of Persons Who Committed Corruption or Corruption-Related Offenses; on monitoring his lifestyle; on the results of a full check of the declaration of a person authorized to perform state or local government functions, as well as the inaction of the National Agency on failure to provide information upon a request for information, actions of the National Agency on determining a legal entity under public law or on requesting documents and information. The territorial administrative jurisdiction of cases on claims on recognizing decisions, actions or inaction of the National Agency for the Prevention of Corruption as unlawful has also been determined.

Key words: administrative proceedings; administrative offense related to corruption; administrative corruption offense; public service; corruption; prevention of corruption; appeal; illegality.

Постановка проблеми. Корупція залишається однією з найбільших загроз національній безпеці та демократичному розвитку держави, підриває довіру суспільства до інститутів влади, але й гальмує економічне зростання та євроінтеграційні процеси України, особливо на сучасному етапі руху нашої держави до повноцінного членства в Європейському Союзі в умовах повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України. Обраний Україною курс на вступ до Європейського Союзу вимагає безкомпромісного дотримання принципів верховенства права та прозорості в публічному управлінні та адмініструванні. У цьому контексті особливої ваги набуває ефективність механізмів притягнення до відповідальності осіб, винних у вчиненні корупційних правопорушень та правопорушень, що пов'язані з корупцією. З метою запобігання корупції та боротьби із корупційними проявами у діяльності осіб, уповноважених здійснювати владні повноваження від імені держави, територіальної громади, іншого органу публічної адміністрації, здійснюється формування організаційно-правового механізму запобігання корупції, що передбачає як формування окремих органів та інститутів, здійснення ними відповідних антикорупційних заходів, так і правове оформлення антикорупційної діяльності відповідними органами, в тому числі в контексті удосконалення механізму притягнення до юридичної відповідальності осіб, уповноважених на виконання функцій держави, які вчинили корупційні правопорушення або правопорушення, які хоч і не є корупційними, однак пов'язані із корупцією [1, с. 6]. При цьому, створюються як багатоцільові органи, які мають повноваження правоохоронних органів, а також здійснюють превентивні функції, так і спеціалізовані служби, управління та/або відділи з боротьби проти корупції у системі правоохоронних органів, а також інституції із запобігання корупції, розроблення політики і координації [2, с. 86]. В Україні успішно функціонують такі спеціалізовані інституції як Національне антикорупційне бюро України (надалі за текстом – НАБУ), що займається розслідуванням корупційних злочинів, вчинених вищими посадовцями, Спеціа-

лізована антикорупційна прокуратура (надалі за текстом – САП), яка здійснює процесуальне керівництво у справах НАБУ та представляє обвинувачення в суді, Національне агентство з питань запобігання корупції (надалі за текстом – НАЗК), що відповідає за формування антикорупційної політики, перевірку електронних декларацій, моніторинг способу життя чиновників та роботу з викривачами корупції. Також створено Вищий антикорупційний суд, який забезпечує розгляд справ НАБУ та САП, хоча його компетенція у адміністративному судочинстві обмежена випадками застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції». Водночас, важливим є право осіб, що є суб'єктами вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією оскаржити в порядку адміністративного судочинства незаконні та протиправні на її думку рішення, дії та бездіяльність антикорупційних органів, що можуть порушувати права та законні інтереси посадових осіб органів державної влади та місцевого самоврядування, безпідставно відносять таких осіб до суб'єктів правопорушень, пов'язаних із корупцією [1, с. 6]. Це стосується як таких органів, як НАЗК, НАБУ та САП, так і власне – органів запобігання та протидії корупції, що сформовані на рівні окремих органів публічної адміністрації. Наявна судова практика у справах про оскарження рішень, дій, бездіяльність таких органів доводить актуальність та своєчасність тематики вирішення справ про правопорушення, що пов'язані з корупцією, а також участі антикорупційних органів у адміністративному судочинстві як напрямку запобігання та протидії корупції.

Метою наукової статті є дослідження прикладних питань вирішення справ про правопорушення, що пов'язані з корупцією, а також участі антикорупційних органів у адміністративному судочинстві як напрямку запобігання та протидії корупції.

Стан опрацювання проблематики. Проблематика провадження у справах про адміністративні корупційні правопорушення та правопорушення, пов'язаними з корупцією, участі НАЗК у таких справах досліджувалася рядом науковців, таких як О.А. Біленко, Ю.В. Борисова, Д.В. Гудков, А.В. Денисова, А.М. Івановська, О.В. Іванов, М.А. Комзюк, Є.О. Лаврентьєв, А.О. Левчук, К.Є. Цабека, однак питання вирішення справ про правопорушення, що пов'язані з корупцією, а також участі антикорупційних органів у адміністративному судочинстві залишилися поза увагою науковців. Певною мірою на це спрямовувалося наукове дослідження А.М. Івановської та Р.О. Гавріка «Прикладні питання вирішення справ про правопорушення, що пов'язані з корупцією у адміністративному судочинстві», дана наукова стаття є продовженням цього наукового дослідження, але в контексті саме участі НАЗК у адміністративному судочинстві.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до ч. 7 ст. 12 Закону України «Про запобігання корупції» органом, уповноваженим здійснювати адміністративне розслідування у справах про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, є уповноважені особи НАЗК, а органом, що вирішує цю категорію справ про адміністративні правопорушення – суд. Крім того, НАЗК вправі також звертатися до адміністративного суду з позовом (заявою) в інтересах викривача, брати участь у розгляді справ за такими позовами (заявами), а також на будь-якій стадії розгляду вступати у справу, провадження в якій відкрито за позовами (заявами) викривачів на правах особи, яка звертається в інтересах інших осіб; звертатися фактично в інтересах держави, оскаржуючи в апеляційному чи касаційному порядку рішення, що прийняті за адміністративними позовами про визнання протиправними самих рішень Національного агентства [3, с. 21].

В той же час, НАЗК може виступати в адміністративному судочинстві не лише як орган, що звертається в інтересах інших осіб або держави, а також як суб'єкт владних повноважень, рішення, дії чи бездіяльність якого оскаржуються як такі, що порушують права та законні інтереси інших осіб (зокрема осіб, що притягуються до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, що пов'язані з корупцією). В такому випадку, право особи, що притягується до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, може бути реалізоване двома шляхами: а) через оскарження рішення суду в апеляційному порядку до відповідного суду апеляційної інстанції відповідно до ст. 294 КУпАП; б) через подання адміністративного позову про визнання протиправною бездіяльності НАЗК щодо нескладення протоколів про адміністративні правопорушення, пов'язаних з корупцією, не затвердження та не направлення до спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції висновків відносно вчинених особою відповідних правопорушень, щодо нерозгляду повідомлення викривача, його інформування про результати розгляду такого повідомлення, що потенційно унеможливило відкриття провадження у справі про адміністративне правопо-

рушення, пов'язане з корупцією, про визнання протиправними рішення НАЗК щодо складання відповідного протоколу про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією [1, с. 7]. У адміністративному судочинстві може виступати як відповідач також НАБУ, однак аналіз судової практики у відповідній категорії дозволяє визначити, що переважно оскаржуються протиправні рішення, дії чи бездіяльність НАБУ, прийняті у правовідносинах публічної служби.

Крім того, є ряд категорій справ про правопорушення, що пов'язані з корупцією, які вирішуються саме у адміністративному судочинстві, в яких НАЗК є відповідачем, які хоча і не стосуються притягнення особи до відповідальності або оскарження рішення про таке притягнення, в тому числі про визнання протиправними дії Національного агентства, що полягають у внесенні відомостей відносно особи до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення [1, с. 7-8]. Відповідно до КАСУ ці справи (як і усі адміністративні позови до НАЗК) були підсудні Окружному адміністративному суду м. Києва, однак після його ліквідації відповідно до закону від 13 грудня 2022 року адміністративні справи, які не розглянуті Окружним адміністративним судом міста Києва передаються на розгляд та вирішення іншим окружним адміністративним судам України шляхом їх автоматизованого розподілу між цими судами з урахуванням навантаження, за принципом випадковості та відповідно до хронологічного надходження справ у порядку, визначеному Державною судовою адміністрацією України. Після створення Спеціалізованого окружного адміністративного суду відповідні справи будуть підсудні цьому суду як суду першої інстанції.

Інша категорія адміністративних справ за позовами до НАЗК щодо визнання протиправними дій при проведенні моніторингу способу його життя; скасування висновку НАЗК як такого, що був винесений з порушенням норм чинного антикорупційного законодавства. Зокрема, в рішенні Волинського окружного адміністративного суду від 5 червня 2025 року у справі № 140/4059/25 зазначається, що відповідно до ст. 51-4 Закону України «Про запобігання корупції» НАЗК здійснює вибірковий моніторинг способу життя суб'єктів декларування з метою встановлення відповідності їх рівня життя наявним у них та членів їх сім'ї майну і одержаним ними доходам згідно з декларацією особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, що подається відповідно до Закону. Такий моніторинг здійснюється на підставі інформації, отриманої від фізичних та юридичних осіб, а також із медіа та інших відкритих джерел інформації, яка містить відомості про невідповідність рівня життя суб'єктів декларування задекларованим ними майну і доходам. У рішенні вказується, що в ході здійснення моніторингу способу життя позивача були встановлені ознаки кримінального правопорушення, відповідальність за яке передбачена ст. 368-5 КК України, а саме набуття особою, уповноваженою на виконання функцій держави активів, вартість яких більше ніж на шість тисяч п'ятсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян перевищує його законні доходи. Також НАЗК складено та затверджено обґрунтований висновок щодо виявлення ознак корупційного кримінального правопорушення від 5 березня 2025 року, який листом від 6 березня 2025 року № 151-10/19361-25 направлено до САП для приєднання до матеріалів кримінального провадження № 52023000000000636. Крім цього, НАЗК в ході здійснення моніторингу способу життя позивача на його поштову адресу направлено запит для надання пояснення, який був додатково продубльований на електронну пошту суб'єкта декларування, що зазначена ним під час реєстрації в Єдиному державному реєстрі декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, а також з метою повного та всебічного з'ясування всіх обставин щодо набуття позивачем та членом його сім'ї майна і активів, Національним агентством засобами поштового зв'язку також направлено запит для подання пояснень його дружині. Крім того, враховуючи, що посада позивача відноситься до переліку посад окремих категорій осіб, визначених абз. 1 ч. 1 ст. 52-1 Закону України «Про запобігання корупції» НАЗК листом від 18.02.2025 № 151-10/13524-25 до уповноваженого підрозділу (уповноваженої особи) ДПС України скеровано запит про надання пояснень, яким позивачу надано можливість протягом 10 робочих днів з дати його отримання надати письмове пояснення по суті порушених питань. Позивач зазначає, що дії НАЗК щодо проведення моніторингу його життя, з урахуванням обставин звільнення його від обов'язку щодо подання декларацій у період воєнного стану, та спірне рішення - обґрунтований висновок, який складений за під час проведення моніторингу способу життя декларанта, є протиправними, оскільки: у відповідача були відсутні законні підстави на проведення моніторингу через особливий статус позивача, який звільняє його від обов'язку подання декларацій у період дії воєнного стану, а тому фактично нівелює можливість

проведення моніторингу способу життя декларанта через тимчасову втрату статусу декларанта, яка передбачена законодавством. Суд встановив, що сам факт направлення обґрунтованого висновку без урахування письмових пояснень позивача, є порушенням ч. 4 ст. 51-4 Закону України «Про запобігання корупції», ігноруванням засад змагальності, об'єктивності та повноти розгляду матеріалів, неможливістю змінити зміст документа, який, у свою чергу, став підставою для внесення даних до кримінального провадження. Вказане порушення слугує достатньою правовою підставою для визнання дій НАЗК по складенню та затвердженню обґрунтованого висновку протиправними, а самого висновку - протиправним як такого, що прийнятий з порушенням вимог процедури та прав суб'єкта декларування. Суд також встановив, що оскільки декларації про майновий стан та доходи за 2017-2020 роки відповідно до визначеного законодавством порядку було знищено напередодні вторгнення російської федерації, у НАЗК була відсутня будь-яка задекларована позивачем інформація про майно і доходи, яка могла б бути об'єктом аналізу НАЗК під час моніторингу способу життя позивача. Інші декларації про доходи за період з 2021 по 2024 роки будуть подані протягом 90 днів після припинення або скасування воєнного стану чи звільнення з військової служби. Також судом встановлено, що повідомлення НАЗК про факт виявлення ознак невідповідності рівня життя суб'єкта декларування було отримано ним в період його перебування у зоні бойових дій, що зумовило порушення строків подання пояснення, поважність причин пропуску строку мало бути враховане НАЗК. З зазначеного вбачається порушення НАЗК вимог процесуального законодавства при проведенні моніторингу способу життя декларанта та надання пояснень щодо суті питань та на участь у процесі прийняття рішення. З огляду на сукупність встановлених обставин справи та положення законодавства, суд доходить висновку, що позовні вимоги у частині визнання протиправними дій НАЗК при проведенні моніторингу способу життя ОСОБА_1 та складання обґрунтованого висновку слід задовольнити [4].

Частими є випадки визнання протиправними рішень НАЗК щодо результатів проведення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Зокрема, у рішенні Закарпатського окружного адміністративного суду від 21 листопада 2025 року у справі № 260/1256/25 підставою для задоволення позову стало те, що особа, що стала об'єктом перевірки, не була суб'єктом декларування, оскільки у звітному періоді не належала до членів позаштатних постійно діючих ВЛК [5]. У рішенні Запорізького окружного адміністративного суду від 23 квітня 2025 року у справі № 640/21467/19 такою підставою стало прийняття рішення поза межами граничного строку для проведення повної перевірки [6], у рішенні Київського окружного адміністративного суду від 14 травня 2025 року у справі № 320/7524/25 – недоведеність суми незадекларованого доходу, зважаючи на те, що розрахунок отриманого позивачем доходу, формуються виключно на суб'єктивній оцінці, без підтвердження належними та достатніми доказами, якими, у свою чергу, міг бути акт перевірки суб'єкта декларування податковим органом, як контролюючим органом [7].

У рішенні Полтавського окружного адміністративного суду від 1 лютого 2024 року у справі № 440/4178/22 у позові до НАЗК про визнання протиправними та скасування довідки і висновку було відмовлено. Суд зазначив, що він не констатує факт правильного або неправильного заповнення суб'єктом декларування декларації, а лише надає оцінку діям НАЗК на предмет їх правомірності під час проведення повної перевірки декларації. Аналогічний висновок свого часу підтримав і Верховний Суд у постанові від 26.09.2023 у справі № 460/238/22 [8].

У рішенні Київського окружного адміністративного суду від 17 червня 2024 року у справі № 640/39004/21 викладено правову позицію, що під час повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, НАЗК не аналізує з'ясовані факти через призму наявності або ж відсутності в діях декларанта умислу чи мети приховати певні дані, а лише констатує розбіжність між зазначеними у декларації даними та тими, які зібрані з указаних вище джерел інформації. За таких обставин відповідач у рамках повної перевірки декларації та складання за наслідками її проведення довідки не був зобов'язаний доводити наявність у діях позивачки умислу приховати відповідні дані, а тому адміністративний суд будь-якої оцінки формам вини декларанта не надає. В той же час, довідка та висновок НАЗК є індивідуальними актами суб'єкта владних повноважень, оскільки погоджена керівником спірна довідка в силу Закону створює обов'язок позивача, а не право вчинити дії, які корегують за вказівкою відповідача поведінку позивача стосовно відображення в декларації інформації, а у разі коли у ній вказано про порушення декларантом вимог законодавства може впливати на проход-

ження публічної служби. Аналогічна правова позиція викладена у постановках Верховного Суду від 23.03.2023 у справі № 160/4098/22, від 06.04.2023 у справі № 640/29515/21 [9].

У судовій практиці також трапляються рішення окружних адміністративних судів у справах за позовами до НАЗК про визнання протиправною бездіяльності НАЗК щодо ненадання інформації відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації» (рішення Харківського окружного адміністративного суду від 22 квітня 2025 року у справі № 520/35714/24 [10], Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 2 серпня 2024 року у справі № 160/15277/24 [11], Рівненського окружного адміністративного суду від 16 лютого 2024 року у справі № 460/27657/23 [12], Львівського окружного адміністративного суду від 28 квітня 2025 року у справі № 380/21216/24 [13]), про визнання протиправними дій НАЗК щодо визначення ПАТ «УКРНАФТА» юридичною особою публічного права (рішення Київського окружного адміністративного суду від 6 листопада 2024 року у справі № 320/19351/24 [14]), про визнання протиправними дій НАЗК щодо витребування у Ніжинської міської ради документів та інформації на підставі паперових копій електронних запитів від 10.11.2023 № 37-03/26358-23 та від 31.01.2024 № 37-03/5852-24 стосовно Ніжинського міського голови Олександра Кодоли та першого заступника міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради Федора Вовченка, визнання та скасування припису НАЗК Ніжинському міському голові від 15.12.2023 № 37-03/32-23 з метою реагування на виявлені порушення законодавства у сфері запобігання корупції, а також усунення таких порушень (рішення Чернігівського окружного адміністративного суду від 18 червня 2024 року у справі № 620/2752/24 [15]). При цьому, слід зазначити, що по першій категорії справ рішення були щодо відмови у задоволенні позовних вимог, оскільки відмова у наданні інформації була викликана обставинами правового режиму воєнного стану, а часткове задоволення позову могло стосуватися визнання бездіяльності протиправною саме в частині ненадання відповіді на запит.

Висновки. На підставі вище викладеного наукового дослідження, можемо визначити, що час-тими в судовій практиці є подання адміністративних позовів про: визнання протиправною бездіяльності НАЗК у правовідносинах, в яких вона виступає органом, що проводить адміністративне розслідування у справах про адміністративні правопорушення, пов'язаних з корупцією. В той же час, як свідчить судова практика, є ряд категорій справ про правопорушення, що пов'язані з корупцією, які вирішуються саме у адміністративному судочинстві, хоча і не стосуються притягнення особи до відповідальності або оскарження рішення про таке притягнення. Такими є справи щодо визнання протиправними дій НАЗК, що полягають у внесенні відомостей відносно особи до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення; щодо визнання протиправними дій НАЗК при проведенні моніторингу способу його життя; скасування висновку НАЗК як такого, що був винесений з порушенням норм чинного антикорупційного законодавства; скасування рішень НАЗК щодо результатів проведення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; про визнання протиправною бездіяльності НАЗК щодо ненадання інформації відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації»; про визнання протиправними дій НАЗК щодо визначення юридичної особи публічного права; про визнання протиправними дій НАЗК щодо витребування документів та інформації. Ці адміністративні справи (крім справ про визнання протиправними рішень про притягнення до відповідальності за адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією) підсудні Спеціалізованому окружному адміністративному суду як суду першої інстанції, а щодо справ, відкритих в період до його створення – іншим окружним адміністративним судам України, при цьому підсудність визначалася шляхом їх автоматизованого розподілу між цими судами з урахуванням навантаження, за принципом випадковості та відповідно до хронологічного надходження справ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Івановська А.М., Гаврік Р.О. Прикладні питання вирішення справ про правопорушення, що пов'язані з корупцією у адміністративному судочинстві. *Економіка, фінанси, право*. 2023. № 5. С. 6–11. DOI: <https://doi.org/10.37634/efp.2023.5.1>.
2. Гаврік Р.О., Демчик Н.П. Моделі органів з попередження та протидії корупції: європейський досвід. *Актуальні проблеми запобігання та протидії корупції: збірник тез I Всеукраїнської*

- науково-практичної конференції (м. Хмельницький, 28 жовтня 2021 року). Хмельницький: НАДПСУ, 2021. С. 85-86. URL: <https://clar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/803c5928-68cf-4b5b-a45c-e11ca83d4db4/content>.
3. Івановська А.М., Владовська К.П. Правові засади звернення до суду в інтересах інших осіб органів публічної влади та посадових осіб та їх участі у справах про правопорушення, що пов'язані з корупцією, вчинені публічними службовцями. *Економіка. Фінанси. Право*. 2022. № 11(2). С. 19–22. DOI: [https://doi.org/10.37634/efp.2022.11\(2\).4](https://doi.org/10.37634/efp.2022.11(2).4).
 4. Рішення Волинського окружного адміністративного суду від 5 червня 2025 року у справі № 140/4059/25. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/127933520>.
 5. Рішення Закарпатського окружного адміністративного суду від 21 листопада 2025 року у справі № 260/1256/25. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/131948579>.
 6. Рішення Запорізького окружного адміністративного суду від 23 квітня 2025 року у справі № 640/21467/19. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/126813603>.
 7. Рішення Київського окружного адміністративного суду від 14 травня 2025 року у справі № 320/7524/25. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/127337410>.
 8. Рішення Полтавського окружного адміністративного суду від 1 лютого 2024 року у справі № 440/4178/22. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/116959526>.
 9. Рішення Київського окружного адміністративного суду від 17 червня 2024 року у справі № 640/39004/21. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119812607>.
 10. Рішення Харківського окружного адміністративного суду від 22 квітня 2025 року у справі № 520/35714/24. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/126782947>.
 11. Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 2 серпня 2024 року у справі № 160/15277/24. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/122648792>.
 12. Рішення Рівненського окружного адміністративного суду від 16 лютого 2024 року у справі № 460/27657/23. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/117048360>.
 13. Рішення Львівського окружного адміністративного суду від 28 квітня 2025 року у справі № 380/21216/24. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/126927476>.
 14. Рішення Київського окружного адміністративного суду від 6 листопада 2024 року у справі № 320/19351/24. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/122877578>.
 15. Рішення Чернігівського окружного адміністративного суду від 18 червня 2024 року у справі № 620/2752/24. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119815915>.